

Predmet: Lovas (Ljuban Devetak i dr.)

Broj predmeta: K-Po2 22/10

Glavni pretres 17.11.2010. godine

Izveštaj: Nataša Kandić i Slavica Jovanović, punomoćnice oštećenih

Saslušanje svedokinje/oštećene Janje Marković

Na dan napada na Lovas, 10.10.1991, godine, živela je sa porodicom u Lovasu. Dok je sa suprugom pila jutarnju kafu, na selo su počele da padaju granate, a ubrzo su čuli i pešadijsku paljbu. Sa decom i svekrvom otišla je u podrum kuće Darka Solakovića, dok je njen suprug ostao u kući. Čula je da vojnici na ulici viču da u taj podrum treba baciti bombu i druge koji kažu da to ne čine jer tu nema nikoga. Kada je izašla iz podruma, na ulici je videla tenk, a njena kuća i kapija bile su otvorene i izrešetane mecima. Nakon nekog vremena, njenog supruga i četvoricu komšija vojnici su odveli na ispitivanje. Njen suprug se vratio posle dva dana i rekao da ga srpski vojnici nisu maltretirali, ali da je čuo kada su tukli braću Željka i Darka Pavličića. Tri dana posle napada na Lovas, vratila se u svoju kuću gde su često dolazili srpski vojnici koji su pretresali kuću, tražili oružje i pretili da će ih, u slučaju da ga nađu, sve ubiti i da će im minirati kuću. Kod nje u kuću je skoro svakodnevno dolazio Milorad Novaković zvan *Miga*, u uniformi i naoružan, koji je pretresao kuću i za koga je sigurna da joj je ukrao zlatan nakit. Njen suprug je bio prinuđen da radi na skupljanju uginulih domaćih životinja. Nakon par dana, 17. ili 18.10.1991. godine, selom je prošao dobošar koji je pročitao naredbu da svi muškarci Hrvati starosti od 16 do 60 godina dođu u Zemljoradničku zadrugu. Njen suprug je otišao na taj sastanak i nakon što ga nije bilo više dana, raspitivala se šta je sa njim. Saznala je da je ubijen na minskom polju i da je njegovo telo sahranjeno u masovnoj grobnici na seoskom groblju.

U Policijskoj stanici videla je optuženog Milana Devčića u policijskoj uniformi, a takođe je videla i optužene Milana Radojčića i Željka Krnjajića. Od napada do odlaska iz sela, svi Hrvati, pa i ona, morali su da nose bele trake oko ruku i da svoje kuće obeležavaju belim tkaninama. Osim toga, bila je prinuđena da obavlja radnu obavezu branja kukuruza, jabuka i slično, što je nešto kasnije morala da čini i njena ćerka koja je tada imala 16 godina.

Pitanja predsednice veća

Krajem 1992. godine, srpski vojnici došli su kod nje u školu gde je radila i rekli joj da pripremi decu, jer mora da ode iz sela. Njenu svekrvu naterali su da potpiše izjavu da svu imovinu ostavlja srpskoj vlasti.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Informaciju da joj je muž ubijen čula je od meštana Hrvata, koji su radili u dvorištu Zadruge. Vojnici koji su pretresali njenu kuću nisu pominjali od koga su dobili nalog za pretres.

KOMENTAR: Branilac optuženog Milana Radojčića, advokat Gradimir Nalić, prigovorio je iskazu svedokinje/oštećene jer ona od samog početka prati ovo suđenje.

Saslušanje svedokinje/oštećene Vesne Latas

U vreme napada na Lovas i nakon toga, nije živela u selu. Po izlasku iz sela, njeni roditelji i njeni stric i strina rekli su joj da je tada, na minskom polju, ubijen njen brat od strica Zlatko Božić. Na

dan napada na selo ubijen je i deda njenog supruga Milan Latas. Njen suprug je tada bio kod kuće, ali je, nakon što je saznao da će selo biti napadnuto, otišao u Ilok.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Zlatka Božića i druge muškarce Hrvate srpski vojnici zatvorili su u dvorište Zemljoradničke zadruge gde su ih tukli i maltretirali, a sutradan ujutro ih silom odveli na minsko polje. Čula je da je ta naređenja srpskim vojnicima izdavao optuženi Ljuban Devetak.

Fond za humanitarno pravo